

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

2. Sodomia conjugati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

non est. An quando conjugatus cum conjugata) & idem
 dicitur, quando profectus, seu Sacerdos cum profecta
 dicitur, explicandum sit status viri, & quae An satis sit dice-
 re, Commisit adulterium sacrilegium, &c.

1. Dico non esse satis; sed adulterium, vel sacrile-
 gium parte utriusque esse perpetratum, forte neces-
 sario explicandum. Ita de Lugo *disp. 16. de pen. sect. 5.*
 Ratio est, quia tunc duo sunt commissa pecca-
 ta, &c. Ita Sanch. *de matr. d. 18. num. 4. Azor. tom. 3.*
 cap. 23. Ratio est, quia in his semper injuria fit

De delectatione morosa conjugati, vide *infra*, l. 10. c. 3.
 Superest hic, tanquam in suo loco, querere, An
 qui sponsam habet de futuro, id explicare debeat, si con-
 jugatam peccet? Respondeo. De hac re dixi pau-
 lo superius, cap. 1. §. 2. num. 9.

§. II. Additio.

Sodomia Conjugati.

Dixi §. precedenti, n. 3. sodomiam cum propria
 conjugata esse item adulterium; unde sequitur,
 peccatum esse in confessione declarandum. Quidquid di-
 citur Sanch. & alios, Machadus apud Dian. p. 5. ar. 12.
 ubi dicit, hoc emergit difficultas: An satis sit ejus-
 modi scelus sic perscrutari: Peccavi contra naturam cum
 conjugata: Respondeo, non esse satis; addendum enim
 necessarium est, eam conjugatam fuisse propriam. Ita Sanch.
 l. 9. de matr. disp. 18. num. 4. & 5. Pontius apud Castr.
 l. 9. de matr. p. 4. §. 3. num. 17. Bossius p. 3. mor. l. 1.
 in 2. §. 11. num. 32. Ratio est, quia scelus explicetur
 peccatum, quod non commisisti: per illa enim verba:
 Peccavi contra naturam cum conjugata, significatur, quod
 contra naturam peccasti per te sit. Dices: Addat peni-
 tentes se cum conjugata peccasse. Viro consentiente. Res-
 pondeo: sic significabitur, injuriam factam esse contra
 propriam penitentis uxorem; quasi verò penitens
 abusus fuerit uxore alterius, non vero uxore sua. Replicas:
 Addat se cum conjugata peccasse, propria ipsius peni-
 tentis uxore consentiente. Respondeo: sic imputaretur
 propria uxori peccatum, quod non commisisti; nempe
 cum cooperatam esse cum peccato uxoris alterius viri;
 quae uxor alterius, per hæc verba, significatur. Sodomiam
 esse peccatum.

2. Obijcis. Dicendo: Peccavi contra naturam cum mea
 conjugata, notam infamiam apud Cōfessionem in tuto ejdem
 conjugati. Respondeo: de hac re dictum est univēsim
 in *Met. Conf. l. 2. c. 9. §. 2.*

§. III. Adulterij Pœna.

Nulla pœna spiritalis, qualis est excommunica-
 tio, irregularitas, &c. ex adulterio, saltem ipso fa-
 cto, incurritur. Temporales autem sunt quinque. Prima,
 ut dos, & donata propter nuptias amittantur. Secun-
 da, ut amittatur ius petendi debitum conjugale. Tertia,
 ut incuratur aliquando obligatio restitutionis. Quarta
 notat à Iudice infligenda adulteræ, non autem adulte-
 ro. Quinta, ut propter ipsum adulterium possit fieri
 divorcium. De hac quinta, in tractatu de Matrimonio,
 Quarta pertinet ad Iudices externos; De tertia & secun-
 da, hic nostrum erit nonnulla delibare. Denique prima,
 quævis pertinere item ad eosdem Iudices; quæ tamen
 de illa nobis videbuntur necessaria, non prætermitte-
 mus.

1. Primò ergo, licet adultera Vxor amittat dotem

(non verò in iure in communi paraphernalia, ex Sylv. v.
Adulterium, q. 6. lege Sanch. l. 10. de Matr. disp. 8. num. 10.
 qui notat aliud ex iure Regni Castellæ. Jeamque Vir lu-
 cretur post sententiam) nam ante sententiam solum po-
 test eam retinere, si fortè ejus habet possessionem; non
 verò ab uxore possidente eripere) ante tamen, si Vir;
 adulterante Vxore, & ipse adulteretur, non amittit do-
 tem Vxor. Sic Covar. in 4. Decret. p. 2. cap. 7. §. 6. num. 2.
 Menoch lib. 2. de arb. casu 287. afferentes lura; quia, ut
 habet textus, l. viro, ff. sol. matr. Paria delicta mutua com-
 pensatione dissolvuntur.

2. Hinc fit, ut vir occultè adulter non possit in con-
 scientia uxorem publicè adulteram accusare civiliter, &
 dotem acquirere; quod si acquirat, tenetur in conscientia
 restituere: Ratio est, quam tangit Sylvester. v. *Dos* q. 15.
 quia leges disponunt applicare dotem Viro, non quidem
 adultero, sed innocenti.

3. Quia si post dotem ipsi applicatam à Iudice, vir
 adulteretur? Respondeo, tunc non teneri eam Vxori resti-
 tuere, saltem ante sententiam Iudicis; quia ex una parte
 eam jam fecerat suam, & ex alia, hæc est pœna, &c.

Dixi (accusare civiliter) nam criminaliter, hoc est, ad
 damnandam adulteram, cuius morte potest: Ita Sanch.
 l. 10. de matr. disp. 8. n. 33. quidquid alij ibidem contra di-
 cant, quia, quoad criminalia sunt impares vxor, & vir in
 hoc delicto: vxori enim sub pœna mortis, non autem
 Viro adulterium prohibetur. De penis adulterij, præter
 citatos, vide Azor p. 3. l. 3. c. 8.

5. Secundò, Adulter amittit per leges jus exigendi
 debitum conjugale ab Vxore, unde sequi videtur peccare
 adulterum, si suæ Conjugi conjugatur; quia sine iure
 conjugitur. Lege Nau. in *summa* c. 22. n. 23. Dico tamen
 cum Soto in 4. disp. 16. q. 2. art. 6. id non sequi; quia hæc
 est pœna, ad quam incurrendam requiritur accusatio par-
 tis, & sententia Iudicis, adde Conjugem innocentem,
 quando fortè scit adulterium sui Conjugis, posse remitte-
 re injuriæ sibi factam, & sic innocentis non jus offendit;
 quia volenti, & consentienti nulla fit injuria. Lege
 Sanchez, l. 10. de matr. disp. 13. præsertim à n. 10. qui opti-
 mè declarat, quando esset scandalum retinere apud se
 Conjugem adulteram; quid faciendum innocenti ne vi-
 deatur cooperari cum adulterio.

6. Tertiò, Conjug innocens potest negare debitum
 adultero, quia nimirum frangenti fidem, fides non debe-
 tur: debet autem esse certus Conjug, saltem per vehe-
 mentem suspicionem, de adulterio, si enim dubiæ, vel
 etiam probabiles essent conjecturæ, negare debitum non
 posset; quia nemo est spoliandus iure, quod possidet, pro-
 pter dubium, vel probabilitatem, ut latè diximus, l. 1. in
 decal. c. 3. n. §. 6.

Dixi (Conjug innocens) nam si & ipse adulter sit;
 negare debitum licet nequit; quia jam injuriæ adulte-
 ri compensata invicem sunt.

7. Quoniam verò conjug innocens potest, si velit, in-
 juriam sibi factam remittere, & reddere debitum Con-
 jugi adultero, ut modo dictum est; queruntur duo: Pri-
 mò; An sufficiat remittere mente, atque adeò nihil
 sciente Conjug adultero de tali remissione? Secundò,
 an si semel innocens remisit, possit in posterum negare
 debitum, ex vi adulterij, non quidem novi, tunc
 enim posset sine controversia; sed ejus, quod remis-
 sum est?

Respondeo ad primum, sufficere. Ita Sanch. lib. 10. de
 matr. c. 14. n. 2. quia ejusmodi remissio non est donatio, vel
 similis contractus, ad quorum valorem requiritur accep-
 tatio; sed est veluti cessio quædam iuris, ad quam sufficit
 ipsa mera renuntiatio; hac enim posita, statim, sagittæ
 instar, jus competit cessionario: sicuti renuntiata hære-
 ditate, statim sine alia acceptatione competit substituto
 hæreditas: sic ergo, facta remissione à Conjug inno-
 cente, statim adultero competit ius petendi, quod erat
 per illam injuriam adulterij impeditum.

Respondeo ad secundum, non posse deinde negare
 debitum, nec accusare adulterum. Ita idem *ibid.* n. 1. Ratio
 est,